

Johannes Corfinius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Corfinius, SS.
Theol. D. Moraliū Professor, & Pastor D. Mar. A detestabili Bacchanaliorum
asotia & turpitudine serio avocat Studiosam Iuventutem**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73483599X>

Druck Freier Zugang

RU Progr 1653

- 1) Johannes Gopinus
- 2) "
- 3) Herman Schückmann
- 4) "
- 5) Johannes Quistorp
- 6) Laurentius Bodock

130.

PROGRAMMA
quo
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES CORFINIVS,
SS. Theol. D. Moralium Professor,
& Pastor D. Mar.
A detestabili

BACCHA-
NALIORUM
afotiâ & turpitudine
seriò avocat

Studiosam Juventutem.

R O S T O C H I I,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC, LIII.

Circumspicere in hoc ærumnarum tu-
gurio incedendum esse, graviter & sedulo
Spiritus inculcat, ne insipientum more
cæspitemus: prolixa prohdolor eorum
series est, qui nomen & schema Christi-
colarum mentientes Cyclopica se contæ-
minant barbarie, & afortiâ Epicuræâ, dum ruptis mode-
stiz & sobrietatis repagulis, repulsaq; serpentina prudenti-
tiâ heluationi se dedunt, & temetum ultra modum in-
se ingurgitant avariter plenis faucibz, immo istos quo-
que temporis articulos, quos sigillatim sacratæ impen-
dere conveniebat devotioni, monstrosis destinant ge-
sticulationibus, atq; bibulis commestationibus. Vaseri-
mâ olim Bileami calliditate circumveniebantur I-
fraëlitarum Majores, quos cum diris devovere haud va-
leret (obstante videlicet rigorofo Jehovahæ interdicto)
Pseudopropheta pro astutiâ versipelli consulebat Moa-
bitis, ut ad Deastri Baalpeor sacra abominabilia, & me-
ram spirantia obscœnitatem humanissimè invitarentur
Jacobi posteri, prævidebat nimirum exactè, delinquen-
tes Israëlitas hujusmodi apostasiam & turpitudinem,
nunquam impunè laturos, sed crimina tanta graviori
excandescentiâ, & nemesi cœlesti certissimè vindicatum
iri: Non secus stygius ille antagonista & serpens versi-
pellis technis suis dolisq; consarcinatis incautas abripit
mentes, & glaucomis objectis fascinat, ut profligatissi-
mæ Lyæi insaniz se mancipent, ac detestandis se collu-
tulent facinoribus in Quadragesimalis temporis exor-
dio, gnarus quippe est, Jehoyam Vindicem fore certis-
simum pariter & rigorosum adversus debacchantes, &
longè lateq; vagantes Crucis Christi Empæctas, sacris
Meditationibus Passionalibus isto modo pessulum ob-
dentes,

dentes, quo minus ad animum intromittantur. Demiramur haud immeritò Gentilium Sophos humanæq; Sapientiae Magistros cætera sagacissimos, honesti præterea & verecundiae Defensores haud vulgares, tantam suis sæculis tolerasse morum turpitudinem, & vitiorum coluviam in Saturnalium festis scaturientem admisisse. Memorabile profectò est, neq; scitu infrugiferum, quomodo pestilens illa lues ad cunctas successivè serpendo devenerit nationes, & apud universas propemodum, gentes libidinis commune fuerit seminarium. Herodoto teste Autor fuit *Melampus Amytheonis filius*, qui primus ad Græcos detulit ex Ægypto, ubi illa sacra fieri cœpere, foeminae enim statuas cubitales è nervis compactas, per pagos præeunte tibiâ circumferebant, Bacchum canentes. Quadrat omnino Autoris nomen in pestilentissimum nostrum antagonistam, qui revera Melampus est infernalis, pede niger, (deperdidit etenim candidam Angelorum stolam, simulac principatu excidit) & ex suâ tenebricosâ Ægypto hunc abominabilem ritum in orbis theatrum introduxit, ac paulò deinceps virus latè disseminavit. In Parnasso dehinc monte Bacchanalia (Græcis Dionysia dicta) alternis annis acta sunt, magno cum hominum multo mero incalentium clamore, tympanorum crepitu. Haud ita multò post Græcus quidam homo ignobilis, istiusmodi Sacrorum Antistes in Hetruriam venit, docuitq; ritus; ex Hetruriâ ea mali labes mox Romam penetravit, ubi mirandum in modum morbi contagione Matronarum pudicitiam corrumpit. Quo modo verò *Faculla* quædam, *Minia Campana* appellata Sacerdos facta, quasi Deorum monitu prisços ritus immutaverit, diesq; festos singulis mensibus celebrandos auxerit, apud alios abunde legere est; in suâ quoq; Mythologiâ alio atq; alio modo horum Sacrorum originem

ginem deduxit *Natalis Comes*, ad quem ablegandi, qui talia scire avert, sufficiat probrosæ hujus ignominia delineationem extremis adumbrasse lineis, neq; enim sigillatim omnia in scenam producere utile erit, præcipue cum mentes Deo devinctæ ad ista penitus exhorrescant. Utinam verò intra sola Ethnicorum pomeria se continuisset illa obscœnitatis gangræna, neq; unquam ad castra populi Deo consecrati devenisset, dolendum verò est, nec absq; planctu commemorandum unquam, pestiferam hanc vitiorum lernam paulatim serpentem, more cancrino, Christianorum pariter, infecisse oras, moresq; nimium quantum inquinasse: quantum vis enim penetrantissima obstene Spiritus Oracula, & tot præterea fulgura comminationum omnes deterreant, his nihilominus susq; deq; habitis ad abominabilem proterviam profiliunt isti quoq; qui Christi sectatorum cætui se annumerari volunt, hinc quodcunq; libet hoc tempore licere omnino arbitrantur, luxuriæ fræna laxant, & afortiæ, morumq; scurrilitati & stultiloquio, quin immo si turpia designent flagitia, ea sibi laudi ducunt. Veruntamen remotissimi illi sunt à Paulinis Præceptis, quibus decenter sanxit & sancte injunxit, *scortatio, & omnis impuritas, & avaricia ne quidem nominator inter vos, sicut decet sanctos, & obscœnitas & stultiloquium, & scurrilitas, quæ non conveniunt*, maximâ itaq; severitate omnia stultiloquia, scurrilitatē, impuritatemq; oportebat detestari. Et unicus ille *Petri* Aphorismus percellere debebat (poterat sanè) universa horū pectora: *Cum cum cognominetis Patrem, qui citra personarum respectum judicæ ex cujuscunq; opere, cum tremore versamini commemoracionis vestra tempore.* Sed Epicuræa securitas Bacchanalium tempore horum recordationem, haud admittit, aures illa obstruit, & oculos, & animos, ne turpitudini citò nuncium remittant, quos ipsa arcuè

con-

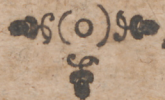
constrinxit: Præsertim verò ebriosus furor mentes ex-
cæcat, & sitis ardorq; meri ad mera vocat & pellicit po-
cula, quibus non mediocribus duntaxat decertant, sed
filicernia quoq; & capulares tremuliq; senes, pusiones
etiam, & trimuli quadrimuliq; paulatim assuefiunt Hinc
ebriorum & vino madidorum plena sunt isto tempore,
hospitia publica, œnopolia, ipsa quoq; sæpe numero do-
micilia privata. Criminis hujus sordidi turpitudinem,
gentiles prospexere, & propterea angve pejus detestati
sunt Ethnicorum Saniores. *Plato ebrios dicebat hi pueros
esse; Pythagoras Ebrietatem insania meditationem appellavit;
Isocrates mentem vino obrutam congruè comparavit curru
rectore spoliato, velut enim currus aurigâ excusso ordine nullo
rapitur, ita & animus ratione orbatus in plures incidit errores.*
Incommoda equidem quæ ex ingluvie & crapulâ deri-
vantur innumera mentem & ventrem à computationis
studio abstrahere debebant, eò quod ventris tormina,
excitentur, sopor adimatur, verbera accersantur & vul-
nera, quodq; morborum agmen irruat, dum nervorum
debilitationem, oculorum lippitudinem, palpitationem
cordis, orisq; gravedinem attrahunt commestationes,
(ut taceam sexcenta alia ejusdem furfuris mala) Verun-
tamen gigantes gulosi ista singula floccifacere, & instar
porcorum ad volutabra relabi assolent. Centaurorum
& Lapitharum convivia unicè adamantes, præsertim si
Magnates viderint præeuntes, & certamina potatoria,
inchoantes, quò quidem crimine res suas præclarissimè
gestas Magnum illum Alexandrum contaminasse acce-
pimus, qui munera decernebat a sotia promachis, & ta-
lenta iis offerebat, qui alios bibendo vicissent, quapro-
pter viri extremæ gulæ complures assurrexere, qui sese
non ut viverent, sed ut biberent, cum amphorâ illa pen-
dente *Bonosæ* censuerunt. Cæterum utut quovis tempore

& loco hanc ingluviem & temulentiam seriò fugiendam esse honestas imperet, Spiritusq; urgeat monitis quam plurimis, isto nihilominus tempore illam quam maximè aversari oportet, quo sacratam Cruciatuum Servatoris recordationem recollit Ecclesia, & tormenta doloresq; exquisitissimos expendit Unici Mediatoris Christi Jesu: Principiis obstandum esse in quovis morbo & contagione, cautè præcipiunt Archiatri, idem tempore hoc Quadragesimali inculcant meritò animarum Medici, ut in exordio Meditationum Passionalium, ubi contagio pestifero animas inficere satagit dæmon, unusquisq; principiis noxam attrahentibus obstet, nisi enim maturè quis ausis sathanæ furibundis obicem posuerit, erumpet facile virus pestilens, atq; in ipsis primordiis animas pestifundabit, quo minus sacra devotione rite reficiantur. Equidem sua sponte hæc præstabunt, qui Christo suam seriò locarunt operam, cui etenim pietatis mica superest, & gliscens infucatæ devotionis flamma, nunquam tantà se conspurcabit maculâ, ut denuò prætractâ malitiâ, obscœnâ scurrilitate, & abominabili ingluvie sacratum Salvatoris cruorem pedibus conculcet, & turpitudine flagitiosâ illud transigat tempus, quod acerborum tormentorum JESU indagini consecrandum erat: Quid enim execrabilius erit, quidvé odiosum magis Servatori nostro, quam hoc tempore hominem sanguine fuso redemptum tripudiantem cernere, quo ejulasse Redemptorem constat? quid auditu gravius erit, quam insultantem Sathanam, & de hominum de hacchantium obscœnitate audire glorientem, *Ehem. Tui isti putativi Christiani, reapse mei sunt, mihi operam locant, cui quondam fuere per gratiam, nunc mei facti sunt per apostasiam, tua refrigerant vulnera, & vibices, & ista flagitia parrant, quibus tuum meritum & lorum quam maximè colluculant.* Quâ verò aure quo animo
has

has gloriabundi & tripudiantis dæmonis voces audire
JESUM nostrum existimatis: pungunt ista dicta, & acu-
leos novos cordi parant. Abstergent proinde hanc ma-
culam, seduloq; vitabunt insanam ejusmodi barbariem,
qui infucate se Deo consecrarunt. Lachrymas Christus
noster emisit largas, quibus effrænem humanæ gentis
impietatem deploravit, & scelera imposterum designan-
da, prævidebat etenim complures magis tabernam quam
Ecclesiam amatuos, & nullam religionem quasi opti-
mam religionem magni æstimatuos, eosq; vota factu-
ros ventri & cellario suo horum ergo deploravit insatia-
bilem crapulam, quod instar spongiæ non expleantur &
fatientur, sed quo plus potaverint, plus subinde sitiant
merû. Has v. ubi stillantes cernût Liberatoris lachrymas,
ecquid risu se recreabunt liberati? Expavescentem Ser-
vatore, animo pariter & corpore perhorrescentem, &
attonito percussum stupore Christiani intuentur, illinè
tempore isto lætabuntur & tripudiabunt, quo ad extre-
mas angustias redactum esse Vindicem suum advertunt
servati? Querulantem audimus, ejulantemq; quod ad
necem usq; tristissima esset anima, mærore namq; obfes-
sa erat nimio, & circumqua; circumvallata, ut nullus
pateret exitus, promebatur videlicet mæstitudine tanta,
ut major æstimari haud posset, illaq; omninò sufficeret
ad ejiciendum animam ex corpore, vitæq; terminum
extremum accelerandum: Ergonè Christiani lautis de-
liciis, lætisq; recreationibus genium pascent, & harmo-
nici cantus dulcedine mulcebunt aures, cum mæstissimi
Imperatoris ejulatus & querelæ aures animosq; feriant
Discurrentem quoq; & huc illuc sese volutantem, atq;
doloris diminutionem anxie quærentem contempla-
mur, postea deniq; non in genua duntaxat procidentem
sed ipsam quoq; faciem humi prostratam advertimus;

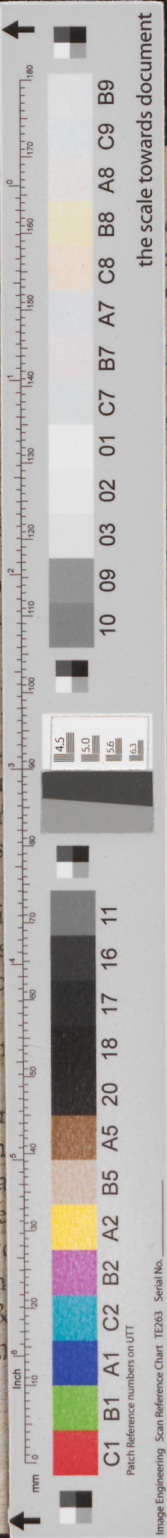
num-

nunquid verò genti Domino huic addictæ conveniet,
saltando choreasq; ducendo hinc inde vagari, & humi
jacentem Ducem contemptim habere, immò prostrato
insultare Regi, quem instar vermiculi pulvisculos lam-
bentem deprehendit? Num deniq; poplite flexo evacua-
bit schyphos & crateras, cum Jesum contra poculi ama-
ritudine repletissimi transitum unice & anxie desideran-
tem, quemq; Parentis apparaverat manus, non pro salute
atq; sanitate putativa, sed pro æternâ salute recuperanda
evacuandû calicem deprecantem audiat? Plurima in rem
hanc, & illa quidem maximè animum convincentia &
constringentia coacervare perfacile fuerit, sed talia velo
silentii involventes unicum Messia, nostri Crucifixi se-
ctatoribus sistere allubescit, guttulam videlicet sanguinei
sudoris, (tanta enim Christi fuit *ἀγῶνία*, dum in hostium
congressu luctatus est, ut sudorem exprimeret, neq; aque-
um tamen, sed sanguineum) hoc stillante cruore san-
cti, nisi quis frangatur, neq; ab abominabili debacchan-
tium proterviâ & ol. coenitate revocetur, nihil omnino
admittet, quo saxeam flectatur pectus. Cui verò amor
Jesu cordi erit in studio sorû Cætu (quem pluribus adhuc
cordi esse penitus confidimus, & unice optamus) ne-
quaquam ullo scurrilitatis vel crapulæ vitio animam de-
turbabit, sed Christo cruci affixo suas dedicabit ope-
ras, ut illi placeat soli, à quo solo salutis thesaurum
obtinuit. P. P. sub Sigillo Universitatis Do-
minica Quinquagesimæ Anno 1653.

simum Virgunculæ (in cuius vel castiss
debant gratiæ) uterum demississet, ac se
humilitatem accommodasset, nullum in
lum, qui eum velut preciosissimum Co
Primum sibi lectulum sterni curabat in
postremum in furciferorum patibulo, ex
re sibi elegerat. Sed quænam humana,
concipere potest stupenda DEI opera, quæ
admirationem geruntur? Puella scilicet
mos parietes, in sanctissimâ patriarum leg
magnarum artium instructa studiis, quæ a
instruerent Sacrarium; Puella inquam, in
emicabant dotes, tot virtutes, quot serenâ
stella, instar candentium gemmarum suis
palustres tugurioli cannas, inter pecorum
bulo, deserto, semiruto, frigida tempesta
undiq; pervio, fundit ex utero Regem A
gerrimis uberibus Deum, humano corpori
vit fasciis eum, cuius tenellæ manus orben
celli solem illuminant; cuius exigui pedes
ponit in præsepi immensum in celo; tegit
rigentia membra, qui volucres pennis vesti
ornat: gestat parvulum, qui ab omnibus
adoratur ut Deus, & qui in stellis est glo
esset cætera persequi; omnia dixero, cum
nati natiq; JESU mysteriorum maximum
dem dignitatem ac majestatem, omnium
sed etiam Angelorum linguæ, sufficienter pr
Ad illud nihilominus modestâ ac devotâ m
cingit sese, Vir Juvenis Præstantissimus a
HANNES HUNTEMANNUS, Hannove
eos æmulari, qui securè indormientes blan
demiis nihil aliud sunt, quam quod in Apia
simâ suâ petulantia, sordidissimâ morum &
simorum sapientiæ, scientiaq; Delubrorum

estes remi.
conditionis
enit angu-
excipere.
lium, qui
nos amo-
elica mens
i terraque
pudicissi-
, & in iis
nobilius
tarulâ tot
t in celo
e. Inter
gressi sta-
; flatibus
stat inte-
; invol-
s parvi o-
nt. Re-
a frigore
agros ex-
nentibus
Longum
oc Incar-
ujus qui
ominum,
ossunt.
dum ac-
Dn. JO-
ri, noluit
in Aca-
ri foedis-
nobilis-
nâ turpi-
ter ob-

the scale towards document